

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Telefon 43 96 13 71 – Mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Kontonummer: 4434-0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

**LAKSHMI ASHRAM NYT
SANCHAR 120**

Marts 2014

Kære venner.

Sanchar 120 er klar med nogle rigtig gode artikler. Det er især interessant at læse om 10. klassepigernes håb og drømme.

- Lakshmi Ashrams Venners regnskab for 2013
- Swawalamban Divas: 5. december 2013 – Renu Bisht 12. kl.
- Jul og vinterferie i Lakshmi Ashram – Mamta Pandey 10. kl.
- Pigerne i 10. klasse – håb og drømme

Vedlagt: Indkaldelse til den årlige generalforsamling **søndag d. 6. april 2014.**

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Dvs. at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram.

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen sparer porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail med Sanchar, som også kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage beskeden på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: lone-poulsen@comxnet.dk

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

RESULTATOPGØRELSE FOR 2013

Indtægter

Indgåede bidrag	130.100,52 kr.
Kontingent: 68 medlemmer à 75 kr.	5.100,00 kr.
Katastrofebidrag	26.275,45 kr.
Renter mv.	123,76 kr.
Indtægter i alt	161.599,73 kr.

Udgifter

Administration (porto, gebyrer, girokort m.m.)	3.195,68 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	120.579,34 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram - katastrofehjælp	14.135,29 kr.
Udbetalt til Mahila Haat - katastrofehjælp	12.140,16 kr.
Udgifter i alt	150.050,47 kr.

Resultat af drift	11.549,26 kr.
-------------------	----------------------

BALANCE pr. 31.12.2013

Aktiver

Danske Bank: girokonto	2.702,81 kr.
Danske Bank: Danske Indlån	52.978,28
Indestående i alt	55.681,09 kr.

Passiver

Egenkapital primo 2013	44.131,83 kr.
Årets resultat	11.549,26 kr.
Egenkapital ultimo 2013	55.681,09 kr.

Albertslund, d. 18. februar 2014

Lone Poulsen

Jeg har revideret regnskabet for 2013.

Revisionen har ikke givet anledning til bemærkninger.

Albertslund, d. 18. februar 2014

Claus Broskov Sørensen

Bemærkninger vedrørende regnskabet kan ses på side 8.

SANCHAR 120

Swawalamban Divas : 5. december 2013

Renu Bisht, 12. klasse

Torsdag d. 5. december 2013 var en særlig inspirerende dag for os alle sammen. Fra tidligt om morgenen så alle i ashramfamilien, fra de mindste til de største, meget glade ud. De havde alle i nogle dage set frem til netop denne dag, og alle havde haft travlt med at forberede den.

Catherine Mary Heilemann, som i Indien havde fået navnet Sarala, under hvilket hun var meget bedre kendt, var kommet fra et fjernt vestligt land. Hun havde grundlagt Lakshmi Ashram den 5. december 1946, og siden er denne dag blevet kaldt 'Swalamban Divas' (= Selvhjælpsdag). I år var det Lakshmi Ashrams 67. fødselsdag. Indtil sidste år havde vi fejret denne dag på ashrammen med at spinde og synge sange om selvhjælp, mens vi til frokost havde spist et måltid, der udelukkende var fremstillet af ashramprodukter.

I år startede vi noget nyt ved at fejre ashrammens grundlæggelsesdag i Sarala Behn Memorial Museum sammen med lokale folk. Ved denne vigtige lejlighed indviede den ledende officer fra Signals Regiment i Kausani, oberst Rajesh Sharma, formelt det nybyggede Kasturba Pustakalay (= Kasturba Bibliotek), der støder op til Udyog Mandir (værkstedet). I den anledning udtrykte han sit ønske om at donere nogle bøger til biblioteket på Signals Regimentets vegne, og efterfølgende gav han godt tredive fine bøger på hindi til biblioteket.

Forrest Neema, Pooran og Rajesh Sharma

Vi havde opstillet en udstilling i det nyligt genopførte bibliotek med ting, der var produceret i ashrammen, og vi havde også forsynet dem med information om brugen af de forskellige produkter og deres kvaliteter. Der var diagrammer hængt op, der præsenterede den månedlige produktion fra de forskellige afdelinger på ashrammen fra december 2012 til november 2013. Arbejdet med at forberede denne udstilling havde pustet nyt liv i os alle sammen. Alle og enhver havde givet deres hjerte, sjæl og krop til denne opgave. Ved at udføre dette arbejde kom mine venner og jeg til en dybere forståelse af den virkelige betydning af 'Swawalamban' eller Selvhjælp. Min basisforståelse og erfaring med betydningen af selvhjælp er, at individet skal være stærk i

krop, sind og følelse. Hvis han eller hun vil arbejde hårdt fysisk, vil have styrke i sindet til at tage beslutninger og vil være resolut i sine følelser, så vil han eller hun blive et selvhjulpent individ. Derfor skal vi bestræbe os på at producere så meget af vores personlige behov som muligt. Bhagavad Gita siger, at det at spise er tyveri, hvis vi ikke selv udfører et stykke arbejde.

'Binā Shram ke khānā chorī hai'

I sandhed har vi ikke ret til noget, som vi ikke personligt har ydet en indsats for.

Hvis vi ikke hverken fysisk eller mentalt har nogen selvudvikling, så vil vi ikke have mod til at planlægge et nyt foretagende. Livets rejse er meget lang og på vejen vil vi få både gode og dårlige oplevelser. Hvis vi er selvhjulpne, kan vi leve vores liv med mod. Det største gode i livet er selvhjælp. Når der ikke er nogen, der kan give os støtte og opmuntring, så vil på det tidspunkt vores selvhjælpsstyrke alene bære os videre. Selvhjælp vækker vores selvtillid, eller også kan vi sige, at selvtilliden gør os selvhjulpne. Vi må prøve at leve vores liv, således at vi er afhængige af andre så lidt som muligt. Vi må kalde styrken til live i os for selv at kunne stå på egne ben. Et selvhjulpent individ kan let overvinde vanskeligheder. En tør chapati fremstillet af en selv er en virkelig nydelse. Der er en stor følelse af stolthed over at få succes i et hvilket som helst arbejde, når vi har fået mindst mulig hjælp af andre.

Selvhjælp befrier individet for at være slave for andre. Derfor sagde Sarala Behn: "Selvhjælp er garanti for frihed". Vi forsøger gennem undervisningen, der finder sted i hendes ashram, at opnå selvhjælp. Vi føler, at vi på vores niveau er selvhjulpne. Vi laver det meste af vores arbejde selv, vi tager personligt beslutninger, og vi forsøger også at beherske vores følelser.

Jeg er også fast besluttet om at blive så selvhjulpne som muligt i en sådan grad, at jeg ikke ønsker at være materielt afhængig af mine forældre eller nogen andre. Jeg ser frem til den dag, hvor jeg kan stå på egne ben. I er alle, dvs. Lakshmi Ashram familien, mine vejledere. Jeg beder til Den Almægtige, om at Han vil give os alle modet til at blive selvhjulpne.

Jul og vinterferie i Lakshmi Ashram

Mamta Pande – 10. klasse

Julen er en højtid, som vi i ashramfamilien fejrer sammen i fred og fordragelighed. Også i år fejrede jeg julen sammen med alle de andre. Julen er den allersidste højtid på året, som vi højtideligholder. I år holdt et antal gæster jul sammen med os, og vi gav dem alle en meget varm velkomst og modtog deres hilsener.

Vi er altid rigtig glade og fulde af forventning, når denne højtid kommer. Vi var alle med til at opføre, store som små piger, et interessant stykke på vores scene i det varme eftermiddagssolskin, hvor vi skildrede begivenhederne omkring Kristi fødsel og noget af det arbejde, han udførte senere i livet. Vi er virkelig glade og lykkelige for denne dag.

Hyrderne besøger Josef og Maria

Det var først, da jeg kom til ashrammen, at jeg fejrede jul. Denne dag pynter vi også et juletræ, som ser rigtig smukt ud, når vi er færdige. I år kom Raj Bhai (Rajendra Bhatt) sammen med adskillige venner, heriblandt den kendte skuespiller Dalip Tahil. Vi nød meget deres tilstedeværelse. Om aftenen dukkede julemanden også op. I år kom julemanden, der så tykkere ud end de foregående år, medbringende både sine hilsener og gaver. Da denne dag var forbi, og julemanden var taget af sted, så blev vi meget kede af det, for denne højtid kommer jo ikke igen før i december næste år. Vi holder virkelig alle sammen meget af julen.

<<< Neema og Kanti sammen med julemanden

Den følgende dag forlader vi normalt vores store ashramfamilie til fordel for vores lille familie derhjemme. Men i år blev vi, pigerne i 10. klasse, på ashrammen for at studere og arbejde, mens vores små søstre alle sammen tog af sted hjemad. Vi nyder det meget. I år skal jeg til "Board eksamen", og derfor tilbringer jeg min vinterferie her. Vi afsætter tid til vores studier, men sikrer os, at vi fuldfører det arbejde, vi udfører, til tiden, så vi kan gå i gang med lektierne. I år er der mange citroner og appelsiner i haven. Sommetider plukker vi citroner, skærer i fine stykker og blander dem med yoghurt og sukker, og så spiser vi dem, hvilket vi rigtig godt kan lide om vinteren! Jeg har det virkelig rart sammen med de andre fra klassen, og tidligt om morgenen går vi alle sammen med vores klasselærer op i skoven for at se Himalaya-tinderne. Jeg kan også se min landsby meget klart derfra.

Lige nu er der meget sne på Himalaya-tinderne. Noget siger mig, at der vil komme sne her inden for få dage. Det kunne være dejligt at kunne opleve sneen sammen med jer. Hvis det virkelig sner, så kan vi sende en e-mail til dig, så I kan komme!

Pigerne i 10. klasse – håb og drømme

Vi er elever i 10. klasse. Der er ti elever i klassen. I dette års vinterferie blev vi her, alle undtagen én, Lata, som tog hjem. Vores navne er Meenakshi, Nirmala, Mamta Koranga, Suman, Babita, Prema, Jaya, Radha, Mamta Pandey og Lata. Vi kan alle sammen vældig godt lide at være her, og vi er kommet for at få "Basic Education", som er meget anderledes end undervisningen på andre skoler. Her finder vores allround udvikling sted. Vi holder virkelig meget af vores daglige program. Ved siden af vores studier lærer vi al slags praktisk arbejde, og vi deltager i alle festivalerne, som vi fejrer på en spændende måde. Vi elsker vores skole, Lakshmi Ashram, højt.

Alle vi ti søstre kommer fra forskellige områder. Tre af os – Suman, Nirmala og Meenakshi – har været her, siden vi var små - i de sidste otte år. Mamta Koranga, Babita, Prema, Radha, Lata og Mamta Pandey har været her i fem år. Kun den ene af os, Jaya, kom først senere og har været i vores klasse de sidste to år. Vi nyder alle meget at leve sammen i denne "storfamilie".

Meenakshi kommer fra landsbyen Maat tæt ved Almora. Hun kom til Lakshmi Ashram i en ung alder, fordi hendes familie var meget fattige. Hun kom hertil gennem en af vores lærere, Shobha Behn.

Den næste klassekammerat, Nirmala, kommer fra Bhattigaon i Pithoragarh-distriktet. Hendes families økonomiske forhold er ikke gode. Hun kom til ashrammen gennem sin faster. Hendes landsby ligger mellem grønne skove og frodig bevoksning.

Mamta Koranga kommer fra Dharamghar området i Bageshwar-distriktet og kom til ashrammen gennem sin ældre søstre, Tara. Hun er virkelig glad for at være en del af denne storfamilie. Hun kom til ashrammen, fordi hendes landsby lå langt fra nærmeste high school, og det ville blive mørkt, inden hun kunne nå at komme hjem. Hendes familie er heller ikke særligt velstillede. Mamtas landsby er også omgivet frodige arealer.

Suman kommer fra landsbyen Gheti i Bageshwar-distriktet. Hendes hjem ligger midt i en frodig grøn teplantage. Hun kom til ashrammen i tredje klasse, da hun var meget lille. Hun kom via en tantes kontakt til ashrammen, da familien ikke var særligt velstillede, og også fordi det var hendes eget ønske.

Babitas landsby Aulidhara ligger tæt ved Danya i Almora-distriktet. Hendes familie er heller ikke velstillede, og derudover er den nærmeste skole temmelig langt fra landsbyen. Hun holder meget af at være en del af ashramfamilien.

Prema kommer fra en landsby i Bageshwar-distriktet, fra en økonomisk meget fattig familie. Det var gennem sin faster, at hun kom til ashrammen. Hun holder også meget af at være en del af ashramfamilien. Hendes landsby ligger ligeledes langt væk fra den nærmeste skole.

Jayas landsby ligger i den sydlige del af Almora-distriktet. Ligesom Prema og Nirmala kom Jaya også via en faster. Hendes landsby ligger også langt fra den nærmeste skole, og det var vanskeligt for hende at komme i skole hver dag. Jaya har to brødre og tre søstre, og ligesom alle os andre elsker hun at være en del af ashramfamilien.

Mamta Pandey kommer fra landsbyen Chhatiya i Bageshwar-distriktet. Som så mange af os er hendes familie fattig, og den nærmeste skole lå langt væk. Hun havde et personligt ønske om at komme til ashrammen. Hun lærte ashrammen at kende gennem sin tantes datter, Suman.

Radhas landsby Kunjagaon ligger i Almora-distriktet. Hun kom til ashrammen gennem Sonu Didi i Mirtola Ashram. Hendes families økonomiske forhold er ikke gode, og igen ligger den nærmeste skole langt væk. Hun ønskede også selv at komme til ashrammen.

Til sidst er der Lata, som kommer fra landsbyen Harsila i Bageshwar-distriktet. Hun kom til ashrammen via sin moster, der bor i Kausani. Lata kan vældig godt lide atmosfæren i ashrammen og nyder virkelig at være her. Hun har nu været her i fem år og startede i 6. klasse.

Back row: Meenakshi, Radha, Mamta Pandey, Babita, Lata, Prema.
Front row: Nirmala, Mamta Koranga, Jaya, Suman.

Alle vi ti piger ønsker at blive til noget i fremtiden. For eksempel har **Mamta Koranga** mange drømme om, hvad hun kunne tænke sig. Det kunne være lærer, sygeplejerske, politibetjent, ingeniør, offentligt ansat osv. Men mest af alt ønsker hun at udvikle sig til en fin og dygtig pige og så blive politibetjent. Hun er meget tiltrukket af politiuniformen. Som ashramelev får hun en masse viden, og på denne basis ønsker hun hurtigt at udvide sin horisont.

Meenakshi siger, at ethvert individ har et mål med sit liv, at enhver som mangler et mål ikke kan tælles med som et menneske. Nogle mennesker sigter efter at få en høj uddannelse og så at tjene mange penge via et givtigt job, mens andre søger at få et godt job, således at de kan hjælpe dem, som ikke kan hjælpe sig selv. Min drøm er at få en god uddannelse og så melde mig til luftvåbnet. Jeg ønsker at udrette noget for mit land. Jeg ønsker at tjene de mennesker, som har behov for hjælp. Hvis jeg virkelig lægger mig i selen, så skal mine drømme nok lykkes.

Nirmala ønsker også at gøre sin uddannelse færdig og så udrette noget. Hun ønsker at blive i stand til at stå på egne ben. Hun elsker at være en del af ashramfamilien, og hun vil bruge alt hvad hun har lært gennem ashramundervisningen i hele livet. Hun drømmer om at blive sygeplejerske eller politibetjent og at udføre sit arbejde med stor redelighed. Hvis hun bliver sygeplejerske, vil hun drage stor omsorg for alle. Hun vil gøre sig rigtig meget umage med sit liv, så hun vil bestemt nå sine mål.

Radha siger, at hun nu går i 10. klasse, og så ønsker hun at fuldføre sine studier, så hun kan stå på egne ben og tjene sin familie. Hun holder meget af at være en del af ashramfamilien. Hun ønsker at tjene samfundet og håber på at gøre sin landsby til en mønsterlandsby. Hvad end hun har lært i ashrammen, i både tankegang og arbejde, ønsker hun at praktisere gennem hele livet og vise verden, at hun kan nå alle sine mål.

Mamta Pandey siger, at hun ønsker at tjene landsbysamfundet, at skabe forandring i sin landsby og hjælpe folk i det omfang, som hun kan magte. Hun ønsker ligesom Radha Didi og Basanti Didi at vandre fra landsby til landsby og hjælpe folk – hjælpe dem på enhver måde for at skabe forbedring i deres levevis. Lige nu går hun jo i 10. klasse, men siger, at hun vil fortsætte med at læse, så hun kan opfylde sine drømme.

Jaya stræber efter og har et virkelig dybfølt ønske om at blive sygeplejerske i fremtiden. Men lige nu er hun klar over, at hun er nødt til at læse videre og anstrenge sig meget, for kun på den måde kan hun opnå noget. Men Jaya vil gøre sig virkelig umage for at blive sygeplejerske. Ligesom alle andre i verden har hun også et mål her i livet.

Suman siger, at hun ønsker også at tjene samfundet ved at arbejde hårdt for at blive sygeplejerske.

Babita siger, at ethvert individ, der lever, spiser og drikker i denne verden har et eller andet mål, de vil nå, og de vil være nødt til at se vanskeligheder i øjnene. En person kan kun opnå sit mål ved at arbejde hårdt, give det tid, sjæl og krop. Nu går hun i 10. klasse og ønsker at fortsætte sine studier og bevæge sig fremad. Hun har også et ønske om at blive til noget. Hun hører til dem, der vil være lærer eller politibetjent. Hvis hun fortsætter med at uddanne sig, kan hun måske nå sit mål. De, som gør sig umage, bliver aldrig slået. Hvis Babita kan nå toppen af den høje bakke, der udfordrer hende, så kan hun nok også blive lærer, siger hun.

Prema siger, at hun har mange drømme – at blive lærer, sygeplejerske, læge, ingeniør osv. Men hun kunne nu bedst tænke sig at blive politibetjent, for hun ville elske at skulle bære uniformen. Ved at leve i ashrammen har hun mulighed for at erhverve sig en masse viden, og hun stræber efter at blive en dygtig og intelligent ung kvinde. Efter 10. klasse ønsker hun at læse videre for at blive i stand til at stå på egne ben. Det er målet i hendes liv.

Lata ønsker at fortsætte sin uddannelse, og så ønsker hun at undervise børn, med andre ord at blive lærer. Hun ønsker at blive en mønsterværdig ung kvinde.

Monsunkatastrofen 2013

I juni måned 2013 var Kumaon-regionen for fjerde år i træk udsat for voldsom monsunregn, som bragte store ødelæggelser med sig. Mange jord-skred ødelagde adskillige huse og træbevoksninger og dræbte mange husdyr. Landbrugsjord med afgrøder blev skyllet væk. Større og mindre veje blev slemt beskadiget, hvilket førte til fuldstændigt sammenbrud i forbindelsesleddene, og der var akutte problemer med forsyninger af de mest almindelige daglige fornødenheder som gas til madlavning, købmændsvarer, grønsager osv. Tusinder af mennesker har mistet familiemedlemmer, slægtninge og venner. Adskillige børn er blevet forældreløse.

Lakshmi Ashram og Mahila Haat forsøgte at hjælpe de nødlidende mennesker, og derfor sendte de en appel til Lakshmi Ashrams Venner om hjælp. På ca. tre uger lykkedes det os at indsamle over 26.000 kr. til dette hjælpearbejde. Pengene blev fordelt nogenlunde ligeligt mellem de to organisationer (se regnskabet på side 2).

Radha Bhatt medbragte pengene til Mahila Haat i kontanter, da hun og Kanti Behn vendte hjem til Indien i starten af august efter et besøg i Norge og Danmark. Pengene til Lakshmi Ashram blev overført til ashrammens konto i august sammen med det normale beløb, vi sender på det tidspunkt.

Billederne viser, hvad nogle af de indsamlede penge er blevet brugt til. Mohan Rams hus blev totalt jævnet med jorden. Han har nu fået nogle blikplader, så han kunne bygge sit lille hus inden vinteren satte ind.

Mahila Haat har sendt billederne.

Mahila Haat er en ngo, der arbejder for at forbedre forholdene for befolkningen – især for kvinderne – i Kumaon. Lederen Krishna Bisht er søster til Radha Bhatt og har været elev på Lakshmi Ashram. De to organisationer arbejder tæt sammen.

Bemærkninger til regnskabet

Indgåede bidrag: Heri indgår 35.000 kr. fra Spejdernes Genbrug i Farum til reovering af Udyog Mandir (værkstedsbygningen).

Udgifter: Der er brugt lidt flere penge til administration end normalt, da der er indkøbt kuverter og labels. Det vil naturligvis hjælpe, hvis endnu flere kan få tilsendt Sanchar pr. mail.